

ምንኩስና እና ኢትዮጵያ

(ክፍል ፩)

ምንኩስና በዓለም ዙሪያ ረዥም ዘመን ያለው በተለይም የሃይማኖት፣ የባሕልና የታሪክ ምንጭ የሆኑ ጥንታውያን አገሮች የሚካፈሉት ቅርስ ነው። አገራችን ኢትዮጵያም ከጥንታውያን አገሮች አንዷ በመሆኗ ይህን ክቡርና የተቀደሰ ቅርስ ተቀብላ፣ ከፍሬምናጠስ ዘመን እስከእኛ ዘመን ተጠቅሟል። ጥንታዊት ከሚአደርጓት ቅርሶቿም አንዱ ነው። በምሥራቁ ዓለም ያለው ምንኩስና በየደረሰበት አገር የተካሄደውን አላማና ግቡን ሳይለቅ አሁንም እንደቀጠለ ነው። ምንኩስና ምን ማለት እንደሆነ፣ የት እንደተጀመረና እንዴት እንደተስፋፋ ለመግለጽ እሞክራለሁ።

ምንኩስና ምንድነው?

ምንኩስና ራስን ከማካኛውም ሥጋዊ ነገር አስወግዶ፣ በገዳማዊ ሕይወት በሰብዓና በጾም ለመጠመድ ወስኖ ከዓለም መለየት ነው። የፍልስፍናው መዝገብ ቃላትም እንዲህ ይገልጻል። “A discipline of life characterized by withdrawal from the world, meditation, self-abnegation and some degree of asceticism” (1) አባቶቻችንም መከራ ሞቶ እንደተቀበረ ያህል ከዘመድ አዝማድ በፍጹም ልቡ ወስኖ መለየት እንደሆነ “ወይደልም ለጽሑፍ ከመ ይትፈሉጥ በኩሉ ልቡ፣ እም አባይሁ ወአዝማዲሁ ወሰብኡ ሕዝባውያን ከመ ተፈልጦተ ምውት እምሕያዋን”(፩) “መንኩስ ማለት፣ ሞተ ማለት ነው” ብለው ባጭር ቃል ገልጸውታል።

የት ተጀመረ? እንዴትስ ወደ አገራችን ገባ?

ምንኩስና ከክርስቶስ ልደት በ፪ ኛው ክፍለ ዘመን አካባቢ በቡድሐ እምነት በሕንዶች ቤተ መቅደስ ተጀመረ። ምንኩስና፣ የተፈጥሮ ስሜቶችን የሚጠልፉ ቅርጽ፣ ድምጽ፣ ማሽተት፣ መቅመስ፣ የመሳሰሉት ባሕርያት የማያናውቁት፣ እንደ አለት ደንጋይ መሠረቱ ጽኑ፣ ጠንካራና የሕይወት መገኛ ነው። የቡድሐ ቅዱስ መጽሐፍ የምንኩስናን ጽናት እንደዚህ ይገልጻል። “Just as a rock of one solid mass remains unshaken by the wind, even so, neither forms, nor sounds, nor smells, nor tastes, nor contacts of any kind, neither desired nor undesired dharma’s, can agitate such a one. Steadfast is his thought, gained is deliverance.” (2)

እንጦንስ የተባለው ግብጻዊ ቅዱስ አባት ከላይ የተጠቀሰውን የምንኩስና ባሕርይ ተመርኩዞ በ 250 ዓ/ም ሕረት ወደ ክርስትና አመጣው። እንጦንስ ብዙ ሀብትና ሌሎች ካሉት ሐብታም ቤተ ሰብ ተወለደ። የአስራ ስምንት አመት ወጣት በነበረት ጊዜ እናትና አባቱ ሞቱ። የናትና አባቱ ሞት በተፈጥሮና ፈጣሪ መካከል ቆሞ እንዲያስብ አደረገው። የእናትና አባቱ ሞት ትተውት ከሄዱት ንብረት ጋራ እየተጋጨ “የሰው ሕይወት በዚህ የሚቆም ከሆነ የሐብት ብዛት ምን ይጠቅማል” በሚል ጥያቄ አዕምሮውን አስጨነቀው። በአዕምሮው ውስጥ ለተፈጠረበት ጥያቄ መልስ ለማግኘት ከራሱ ጋር በሚታገልበት ወቅት፣ ከእለታት አንድ ቀን ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄደ። እንዲያውም ስለሐብታሙ ሰው የሚተርከውን ሲነብስ ሰማ። ሐብታሙ ሰውም “የዘለም ሕይወት አገኝ ዘንድ ምን ላድርግ” ብሎ ክርስቶስን እንደጠየቀና፣ ክርስቶስም “ፍጹም ልትሆን ከወደድክ ያለህን ሽጦህ ተከተላኝ በሰማይ መዝገብ ታገኛለህ”(፪) ብሎ የሰጠው መልስ ነበር። “Anthony was pondering his future when in church one day he heard the words Jesus spoke to rich young man: “Go, sell what, and give to the poor and you shall have treasure in heaven; come and follow me.” (3)

እንጦንስ ይህን ከሰማ በኋላ፣ አንዲት እግት ነበረችው ድርሻዋን ሰጥቶ፣ የራሱን ድርሻ ሸጠ፣ ለድሐ መጽውቶ፣ ይህን ዓለም ንቆ (መንኖ) በመመንኩስ ወደ በርሐ ገባ። ታሪኩ እንደሚለው እንጦንስ ይህን ያደረገው እንደአካባቢው ባሕል በአሽከር ተከቦ፣ በሐብቱ ተንደላቆ፣ በሕዝቡ ተከብሮ፣ መኖሩን ሳያውቅበት፣ ወይም ሳይገባው ቀርቶ አልነበረም። ከሞት ባሻገር ዘለዓለማዊ ሕይወት እንዳለ ለመረዳትና ፈጣሪውን ለመፈለግ፣ እንዲሁም ነፍሱን ለማዳን ቆርጦ በመወሰኑ ነበር። “Anthony was not seeking an easy escape from difficulty. Instead, he abruptly abandoned a tradition and respectable life to make his own way to self-discovery-and the discovery of God. Anthony devoted himself to asceticism, which literally means “exercise”-in order to attend to his soul.” (4) ከሱም በኋላ ጳኩሚስ የተባለው ቅዱስ መከራኪስ በ 290 ዓ/ም ሕረት እንጦንስ የጀመረውን ምንኩስና በሕግና በስርአት

ቀረጸው። በ፬ ኛው ክፍለ ዘመን ኢጋማሽ በፍሬምናጦስ በኩል ኢትዮጵያ ገባ። ከክርስቶስ ልደት በኋላ በ፯ኛው ክፍለ ዘመን በተሳቱ(፱) ቅዱሳን ኢትዮጵያ ውስጥ ተስፋፋ።

ቡድሐና የክርስትና ምንኩስና ልዩነት

በቡድሐ ሃይማኖት፣ ቡድሐ፡ ተርካያ እና ሽስቲያን በሶስትነት ይታወቃሉ። ቡድሐ ሶስት አይነት የመገለጫዎች አካላት አሉት። ቅዱስ የመገለጫ አካል፣ ልዩ ቅዱስ አካልና ከፍተኛ ረቂቅ አካል ናቸው። ከነዚህ የመጀመሪያው አንዱ አካል እውነተኛውና ሪካዊው ቡድሐ ነው። ሁለተኛው ደግሞ መካከለኛ እውነት ነው። እሱም በቁስ አካላዊው ዓለም የመጨረሻው እውነት ነው። በሰአትና ቦታ ሁሉ በማዳን እቅድ ውስጥ በረቀቀ እቅድ እየሰራ የሰውን ባሕረይ የሚካፈል ነው። ሶስተኛው ደግሞ ከቁስ አካላዊ ዓለም የራቀ የመጨረሻው እውነት የቡድሐ ሁለንተናዊ አካል ነው። ከዋነኛው እግዝአብሔር ጋራ የሚመሳሰል ነው። እሱም በውስጣችን ያለው የማይሞት ሕያው ነው። ብሎ የቡድሐ ቅዱስ መጽሐፍም እንዲህ ይገልጻል። "in Mahayana Buddhism; and a marked similarity is to be noticed between the Buddhist Trikaya and the Vhrstian Trinity. Buddha is to be understood as having three manifestations; as the body of Transformation; the Body of Bliss, and that of Dharma. The first of these is, roughly speaking, the historical Buddha. The second would seem to be an intermediate reality, sharing in the qualities of the physical world and of ultimate reality, while mysteriously working out schemes of salvation in all times and places The third is similar to the conception of the Godhead, the Dharmakaya which is at once the ultimate reality, and the cosmic body of Buddha, yet beyond the physical. It is the immortal in us, in Guatana Buddh, and in all other Buddhas."(5)

የክርስትናው ምንኩስና ግን የሚከተለው ክርስቶስ፣ በአብ በወልድና፣ በመንፍ ቅዱስ ስም እያስተማራችሁ አጥምቁ "እነዝ ታጠምቅወሙ በሉ በስመ ኦብ ወወልድ ወመን ፊስ ቅዱስ ፩ዱ እምላክ" ፫ ብሎ ያስተማረውን መሠረት ያደርጋል። ይህን መነሻ በማድረግ ሊቃውንቱ ሁሉ ሶስቱ በባሕርያ መለኮት አንድ ናቸው። ከነሱ አንዱ አብ በተለየ አካሉ ከነሱ አንዱ ነው። ወልድም በተለየ አካሉ ከነሱ አንዱ ነው። መንፈስ ቅዱስም በተለየ አካሉ ከነሱ አንዱ ነው። "ኢትአምሩኑ ከመ ስሉስ ቅዱስ ፩ዱ በሕላዌ መለኮት፡ ወኢይትማሰል በብዙኃን፡ ወበ ከመ ኦብ አሐዳ፡ ወወልድኒ ፩ዱ ከማሁ፡ ወመንፈስ ቅዱስሂ ፩ዱ ውእቱ"፬ እያሉ አስተማሩ። ሲብራሩትም "አብ ወላዲ፣ ወልድ ተወላዲ፣ መንፈስ ቅዱስ ሠራጺ ብለውታል። ክርስትና ሰው የሚድንበትን ሲገልጽ፣ ከሶስቱ አንዱ ወልድ ሙሉ ሰውነትን ከእመቤታችን ወስዶ በለበሰው ሰባዊ አካል አማካይነት ሰውን አዳኝ። እሱም እውነት፣ መንገድና ሕይወት ነው ይላል። ሶስተኛው አካል መንፈስ ቅዱስ ነው። እሱም ሰውን እውነት፣ መንገድና ሕይወት ወደ ሆነው ክርስቶስ ይመራል። በዚህ ያመነ ሁሉ አንድ ጊዜ የሥጋ ሞት ይሞታል። እንደገና ተነስቶ የሰውን ሥጋ ከለበሰው ከሶስቱ አንዱ ከሆነው ከክርስቶስ ጋራ ለዘላለም ነግሶ ይኖራል ብሎ ያስተምራል።

የቡድሐ ምንኩስና ደግሞ በተቃራኒው፣ ሰው የሚድንበትን እንዲህ ብሎ ይገልጻል። ማነኛውም ሕይወት ያለው ነገር ሁሉ እየተመላለስ በመምጣት በሚአደርገው እድገቱ፣ የመጨረሻውን ሞት ሲሞት በመከሰት ሠራዊት ተከቦ ይቆማል። "If any beings, Ananda, again and again reverently attend to this Tathagata, if they raised their hearts to enlightenment, and if they vow to be reborn in that world system, then, when the hour of their death approaches, that Tathagata Amitabha, are the fully Enlightened One, will stand before them, surrounded by hosts of monks" (6)

የቆየው ባሕል እንደመዘገበው በሕይወት ዘመን ከቡድሐ ጋራ ስምንት አይነት እድገቶች አሉ ይልና ቅዱሳን እየተመለመሉ ወደ ምንኩስናው ቡድን ይገባሉ። የየራሳቸውን ገጽ የሚአንጸባርቅ ክታብ ይጎናጸፋሉ። የቅዱሳንን ቅራት ይሸለማሉ ይላል። "Tradition lists eight arahnts associated with Buddha during his lifetime. As in the case of saints, candidates for archatahip are put forward from the company of holy monks; protective amulets bearing their images are worn; relics are prized."(7)

በእንጦንስ የተጀመረው የህርስትናው ምንኩስና ግን፣ ማንም ሰው አሕዛብ ከሚአደርጉት ከሐሰት ከስርቆት ከዝመት ኑሮ ርቆ፣ ሥጋዊ ምኞቱን አሸንፎ፣ በሕገ ተፈጥሮ አግብቶ፣ ዘር አትርፎ፣ በንስሐና በቁርባን ተወስኖ እንደ ሐዋርያት ክርስቶስን የሚከተል ሁሉ ይድናል። ይላል ። "ተላውያሊሁ ለክርስቶስ በከመ ክሂሎቶሙ ወበኩሉ ምግባራቲሆሙ ተመሳልያን በሐዋርያቲሁ በተግሕሃ እምፍጥረታተ ዓለም ውኅዲገ ፍትወታቲሆሙ፡ ወመንኖ ኩሉ ግብረ ነፍሳቲሆሙ" (፮)

አባ ሕርያቆስ የተባለው መካኩሴም፣ በትዳር የነበሩትን ሰማእታትን፣ ነብያትን፣ ሐዋርያትን ሁሉ ደርድሮ መካከላቱም እንዳሉበት ጠቀሰ። "ያብእክሙ ማኅበረ ነብያት ቅዱሳን. . . ወማኅበረ ደናግል ወመካከላት ፍጹማን"(፯) ይህም ማለት፡- በጋብቻ ውስጥ ያለውም ሆነ በምንኩስና ያለውም፣ ሁሉም ክርስቶስን መሠረት በማድረግ በተሰለፈበት ጸንቶ ከቆመ

መንግስተ ሰማያትን እኩል የሚወርሳት መሆኑን ለማስረዳት ያህል መከላከያንም ጠቀሰ። እንደ ቡድሐው ሃይማኖት ስርአት ምንኩስናን ከጋብቻ ይልቅ ወደ ላይ እያንዳንዱን አያሱብክም። በዓለም መጨረሻም በመከላከያ ተሞላች ከተማ ትገባላችሁ ብሎ አያስተምርም። ይልቁንም ክርስቶስ በትዳር የነበሩትን "የኦብርም የይስሐቅና የያዕቆብ አምላክ ነኝ" (፮) እያለ በመጥቀሱ የተዋህዶ ኦርቶዶክስ ክርስትና "ውስተ ሕጽነ አብርሃም፣ ይስሐቅ ወያዕቆብ" (፮) በትዳር የነበሩትን አብርሃምን ይስሐቅንና ያዕቆብን እየጠቀሰ እነሱ ባለብት ከተማ ክርስቶስ ንጉሣችን ሆኖ እንኖራልን እያለ ያስተምራል።

በሉቃስ ወንጌል ተጽፎ እንደምናነበው መጋቢ ስለሚባለው የሐብታሙ ንብረት ጠባቂ በሚተረከው ላይ፣ በሕገ ተፈጥሮ ተወስነው ዘር ተክተው ንስሐ ገብተው ቆርበው የሚኖሩ ሰዎች በዚህ ዓለምም ሆነ በሚመጣው ዓለም ያወቁበት እነሱ ናቸው ብለው ሊቃውንት አበው ተርጉመውታል። "እስመ ውሉደ ዝ ዓለም ይጠበቡ በዓለሞሙ" (፳) በኦርቶዶክሱ ነገረ መለኮት ትምህርታችን መሠረት ቅዱስ ጳውሎስ እንዳለው፣ ትዳር ውስጥ መግባት የልብ መከፈል ስለሚያስከትል ባንድ ልብ ሆኖ ፍጥረቱን ለመመርመር ፋታ ባይሰጥም፣ ከምንኩስናው ይልቅ ፈጣሪ በሰው ላይ የጫነው ቀንበር ጋብቻ ነው። "ወአንስ እፈቅድ ለከሙ ዘእንበለ ሐዘን ተህልው። እስመ ዘኢያውሰበ ይሐልዮ ለእግዚአብሔር በዘያውም። ወዘአውሰበ ይሄሊ ንብረተ ዝንቱ ዓለም በዘያውም ለብእሲቱ። ወበእንተ አውሰብቱ ተናፈቀ" (፲) ምንኩስና የፈለገ ሰው በራሱ ፈቃድ የሚቀበለው እንጂ የተፈጥሮ ግዴታ አይደለም። "ምንኩስናን እምፈቃድ ይእቲ ወእኮ በግብር" (፲፩) ምንኩስና አምላክ ከፈጠረው ከተቀደሰው ጋብቻ በላይ ቅዱስ አይደለም።

የአራቱ ሊቃውንት ስለ ጋብቻ መኖሪያ አውሰተው ከክርስቶስ ጋራ በተነጋገሩበት ጊዜ፣ "መሴ ባል ሚስቱን የሚፈታት ከሆነ የሚፈታበትን ምክንያት ይጻፍላት" ያለውን ጠቅሰው፣ የፍችን ተገቢነት በሚደግፍ መንፈስ ጠየቁት። ሙሴ የፈቀደው የሰውን ደካማ ባሕርይ ለማስተናገድ ሲል እንጂ የተፈጥሮ ሕግ አይደለም ብሎ የወንድና የሴትን መለያየት በመቃወም፣ ወደ ተፈጥሮ ሕግ አመለከተ። (፲፪ ይህም "ሰው ብቻውን ይሆን ዘንድ መልካም አይደለምና የሚመቸውን ረዳት እንፍጠርለት" የሚለው የማይሻር ቃሉ ነበር። (፲፫)

ክርስቶስ ከጋብቻ ርቆ መኖርን የሚአስከትሉትን ነገሮች ከገለጸ በኋላ፣ የተፈጥሮ ሰባዊ ባሕርይው የማያውከው ሆኖ ሊፈጽመው የሚችል ካለ ያድርገው፣ "ወዘሰ ይክል ፈጽሞ ለይፈጽም" ፳፬ በማለቱ ክርስትና ምንኩስናን ያከብራል እንጂ አይቃወምም። ይሁን እንጂ ምንኩስና ከጋብቻ በላይ ቅዱስ ነው ብሎ አያስተምርም። ጋብቻና ምንኩስና ወድድር ውስጥ የሚገቡ ከሆነ ከምንኩስና ይልቅ በጋብቻ ተወስኖ መኖሩ እንደሚበልጥ የክርስትና መጻሕፍቶቻችን ይመሰክራሉ።

አምላክ በጥበቡ ዘር ማመንጨት እንድንችል ቀምሞ ፈጠረን። ይህም ወደዚህ ዓለም ስንመጣ ከምን ፈጽማቸው ግዴታዎቻችን አንዱ በመሆኑ በጋብቻ ተወስነን ዘር ተክተን ለማለፍ የምንጎናጸፈው ጸጋ ነው። በድንግልና ሕይወታቸውን ያሳለፉት መምህሮቻችን ሊቃውንቱም፣ ድንግልናቸውን ለቅዱስ ጋብቻ ዝቅ አርገው፣ ለጋብቻ ያላቸውን አክብሮት አረጋግጠው አስተምረውናል። በትዳር ተወስነው በቁርባንና በንስሐ ውስጥ ሆነው ዘር አትርፈው ሕይወታቸውን በመምራት ያሉትንም ከነሱ ይልቅ ቅዱሳን ኃያልን እንደሆኑ በጉባዔያቸው እያረጋገጡ አስረድተውናል። አንድ ሰው የተፈጥሮ ችግር ካልገጠመው፣ ወይም ከፈጣሪው የተለየ ጥሪ ካልደረሰው በስተቀር፣ ኑሮን ለመወጣት የሚገጡሙትን እንደ ድሕነት ያሉ እንቅፋቶችን ባቋራጭ ለማምለጥ መመንኮስ በሥጋም ሆነ በነፍስ መቃጠልን ያተርፋል እንጂ አያጸድቅም ይላሉ። መጽሐፍም "ጠቁ ተጠቁ ምድርን ምላት" (፲፭) ብሏል። "ይህም ማለት ምንኩስና የግል፣ ጋብቻ ግን ሕግ መሆኑን ያመለክታል" ይላሉ።

የቡድሐና የክርስትና ምንኩስና ተመሳሳይነት

የቡድሀውና የክርስትናው ምንኩስና በዓለም ውስጥ ከሚደረገው ሥጋዊ ነገር መሸሽ፣ በዓለም እያሉ እራስን ከዓለም እንደሌሉ አርጎ መቁጠር ። "self abnegation or self dinaial " በሚለው ያኗኗር ስርአት ተመሳሳይ ናቸው። የቡድሐ ስርአተ ምንኩስና፣ ምንኩስና ከዝቅተኛ ምግባረ ሠናይ ተነስቶ ከከፍተኛ ጥልቅ መንፈሳዊነትና ጥበብ ላይ የሚደርስ ነው። "The monks alone can hope to advance from morality to higher things, first to meditation, and then to wisdom"(8) ብሎታል። የምንኩስና ተግባሩ ይህ ብቻ እንዳልሆነም። በሌላ ቦታ አጠነክሮ ሲአብራራ፣ የሚታማበት እንከን የሌለው የተቀደሰ ሕይወት ለማነኛውም ግብ መሠረት ቢሆንም፣ ለምንኩስና ሕይወት ግን ከዚያ የበለጠ ነው። "A morally blameless or virtuous life is the basis of all other achievements"(9) ብሏል። የቡድሐውና የክርስትናው ምንኩስና በርእዮተ-መንፈሳቸውና ዓለማቸው ቢለያዩም፣ ከቁስ አካላዊ ዓለም ጋራ ያላቸውን ግንኙነት ቆርጦ በመጣል፣ ምድራዊ ሕይወትን የመንፈስ ልዕልናና የሕሊና ጽዳት፣ ምንጭ በማድረግ ይስማማሉ። የሚኖሩባቸውን ገዳማት የሞራል የመንፈስና የስነ ጽሑፍ ደሴቶች አድርገዋቸዋል። ዓለማችንን የስነ ጽሑፍ፣ የታሪክ፣ የትምህርትና የስነ ምግባር ባለቤት በማድረጋቸውም ይመሳሰላሉ።

መከራ በገዳም ከሚኖሩት ጓዶቹ ጋራ አንድ አካል ስለሆነ ከማገባሩ ተለይቶ አንዳች ነገር ማድረግ

የለበትም። ክርስትና የባልና ሚስትን ተፋቶ መለያየት ሞት ነው እንዳለው ሁሉ መከራም ከገዳሙ ከተለየ የሞተ ነው። "ወአልቦቱ ለ፩ዱ እምነህሙ ሥልጣን ላዕለ ምንትኒ ይግበር እምነህ ግብረ ለዓለማውያን ወኢለቅሩባኒሁ ሥጋውያን ወኢለርእሱ አላ ለአጎዊሁ መከላካት ዘካ ፩ዱ ያታ። ወለ እልክቱኒ አልቦሙ ሥልጣን ላዕለ ርእሱሙ ከመ ይትፈለጡ እማአሰረ ተአጎዋት መንፈሳዊት። በከመ ኢይትከሐል ተፈልጦተ ተዋስቦ ዘአንበለ ሞት"፤፮ ይለዋል።

የክርስትና መከራም ከዓለም ለመለየት በሥጋው ላይ ሞት ያወጀበትን ቃል ኪዳን በመወላወል አፍርሶ መንፈሳዊ ሕይወቱ እንዳይቃወስ ከገዳም መለየት የለበትም። "ይደልዎ መቅደመ ኩሉ ግብር ለዘይመጽዕ ጎበ ዛቲ ትሩፋት፡ ከመ ይኩን ሎቱ ሕሊና ጽኑዕ ዘኢያንቀለቅል ለፈጽሞ ኪዳን ዘተካየዶ ወኢይግባእ ጎበ ድጎር ወከመ ይፈጽም ትእዛዙሙ ለሊቃውንት ዘላዕሌሁ ወይሕሥስ ዘይደሉ ለመድኅኒተ ነፍሱ" (፲፯) ይላል። የቡድሐ መከራም ስርአት፣ መከራም በምግብ ሆዱን ከሞላ የማስተዋሉን ኃይል ያጣል። መንፈሱ ለውጭ ዓለም ይጋለጣል። በመንፈስ ልዕልና ፈጽሞ አያድግም። እውቀትና ጥበብም ሊኖረው አይችልም "When a monk is full of himself, is heedless and given to things that are outside, he can never make progress in moral perfection, in trance or in wisdom"(10) ይላል። ጭንቀትህ ፍላጎትህ ስሜትህ እወርሳታለሁ ብለህ ስለምትመኛት መንግሥተ ሰማያት ብቻ ይሁን "ወኢይኩን ለከ እንከ መባሕት ወኢምንትኒ እምዘሁሉ ውስተ ዠንቱ ዓለም። አላ ጸሐቅ ለመድኅኒተ ነፍስከ። ወፍትወትከሂ ይኩን ውስተ መንግሥተ ሰማያት ዘአንተ ትሴፈዋ ወተአምን ዘከመ ትረክባ"(፲፰) በሚለው የቡድሐውና የክርስትናው ምንኩስና ይስማማሉ።

ባጠቃላይ ምንኩስና ከቡድሐ ሥርአተ ሃይማኖት መንጭቶ፣ ክርስትና ውስጥ ስርጸ ወደ አገራችን የገባ የቅድስና ኑሮ ነው። ምንኩስና በጾም በጸሎት ተጠምዶ፣ ዓለምን ንቆ በገዳማት የመኖር ስርአትን የሚገልጽ ቃል ነው። ይህንን መሠረት በማድረግ በተከታታይ ለማቀርባቸው ጽሑፎች የእግዚአብሔር ረድኤትና የፍጹማን መከላካት በረከት እንዳይለዩኝ እመኛለሁ።

ይቆየን

English references

1. William L. Reese (Dictionary of Philosophy, page 491) US, 1999
2. Edward Conze, (Buddhist Scriptures page 183) England, 1959
3. Elaine Pagels, (Adam and Eve, page 82) New york, 1943
4. Elaine Pagels, (Adam and Eve, page 82) New york, 1943
5. Edward Conze, (Adam and Eve, page 96) New york, 1943,
6. Edward Conze, (Adam and Eve, page 97) New york, 1943,
7. Edward Conze, (Buddhist Scriptures, page 23) England, 1943
8. Edward Conze, (Buddhist Scriptures, page 70) England, 1943 ,
9. Edward Conze, (Buddhist Scriptures, page 69) England, 1943
10. Edward Conze, (Buddhist Scriptures page 85) England, 1959

ግእዝ ተጠቃሽ ማስረጃ

- ፩ ፍ.ገሰ አንቀጽ ፲፡፫፻፳፭
- ፪ ማቴ ፲፱፡፲፮-ጳ፪
- ፫ ማቴ ፳፰፡፲፱
- ፬ ሃ.አበው ፴፫፡፲፱
- ፭ ፍት.ገሰ አን ፲፡፫፻፴፬
- ፮ ቅ. ማር ገጽ ፪፻፲፯፡፪፻፶፱
- ፯ ማቴ ፳፪፡፴፪
- ፰ ቅ. ፪፪፡፹፭
- ፱ ሉቃስ ፲፮፡፰
- ፲ ፩ኛ ቆሮጌ፡፴፰
- ፲፩ ፍት.ካ አ. ፲፡፫፻፶
- ፲፪ ማቴ ፲፱፡፳-፰
- ፲፫ ዘፍ ፪፡፲፰
- ፲፬ ማቴ ፲፱፡፲፪
- ፲፭ ዘፍ ፩፡፳፰
- ፲፮ ፍ ነ አን ፲፡፫፻፹፰
- ፲፯ ፍ ነ አን ፲፡ ፫፻፵፮
- ፲፰ ሃ ምዕ ፳፩፡፳፰